

[Alfred Jensen.]

arbejderne, der lider under rationaliseringen og dyrtidens følger, nu ønsker arbejdstidsforkortelse og lønforhøjelse. Det forekommer mig rimeligt, om arbejderne fik en større andel af produktet, end de nu får, og derfor er det forkert af finansministeren, at han i sin fremsættelsestale vender sig mod arbejderne og formaner dem til at afstå fra disse ønsker. En omfordeling af indtægterne i Danmark er mulig og må gennemføres. Hvis landets handelsbalance og valuta derved bringes i fare, er det ikke arbejdernes krav, men landets politik, der er noget galt med, og så er det her — og ikke imod arbejderne — der skal sættes ind.

Det forekommer mig også, at man faktisk den ene gang efter den anden har måttet erkende det fejlagtige i landets politik. Jeg mener, dette er kommet til udtryk gennem de beskæftigelseshæmmende foranstaltninger, der er gennemført den ene gang efter den anden, og det er karakteristisk, at de er kommet, hver gang ledighedstallet er gået ned under 10 pct.; så er forbruget for stort, så er omkostningsniveauet for højt — og så træffers der foranstaltninger, som sikrer, at arbejdsløsheden stiger. Vi har jo set resultaterne. Sidste år havde vi en gennemsnitlig helårlig ledighed på 11 pct.; den er over 10 pct. i den periode af de sidste 12 måneder, for hvilken tallet er udregnet, og vi kommer vel yderligere op, inden vi er ude af året — og det vel at mærke på et tidspunkt, da samfundet mangler skoler, hospitaler, boliger og en masse vej- og kystsikringsanlæg.

Det foreliggende finanslovsforslag er også udtryk for, at beskæftigelsen ikke skal fremmes, men tværtimod skal hæmmes, og jeg forstår ikke, at nogen kan udtrykke glæde over de beløb, der er afsat til fremme af beskæftigelsen, for de er aldeles utilstrækkelige.

Jeg overser ikke, at de civile anlægsudgifter er fastsat til 475 mill. kr. mod et anlæts beløb på 450 mill. kr. for indeværende finansår, men jeg er også opmærksom på, at finansministeren har sagt, at dette budget er af foreløbig karakter, at rammerne ikke er endeligt fastlagt. Endvidere er jeg opmærksom på, at finansministeren slog fast, at der ikke inden for disse rammer er afsat væsentlige beløb til nye bevillinger,

og det vil i virkeligheden sige, at man holder samfundsvigtige investeringer tilbage. Det vil uvægerligt komme til at svie til landet fremefter, hvis dette ikke ændres og ændres snart. Jeg skal senere komme ind på disse problemer, men jeg ønsker med det samme at gøre opmærksom på, at man i år som tidligere opkræver mægtige beløb til vejformål — der regnes med 335 mill. kr. — men man foreslår kun 106 mill. kr. anvendt til det formål, hvortil pengene opkræves. Når vi har en ledighed som den, vi har, og tager i betragtning den arbejdsløshed, der er rundt omkring i en række kommuner i Jylland, er det ganske urimeligt, at der ikke anvendes flere af de penge, der her er tale om. Hvis man brugte alt det, der bliver opkrævet, ville man med de 230 mill. kr. kunne beskæftige 12 000 arbejdere et helt år, og derved ville vi bringe ledigheden ned.

Jeg ønsker også i denne forbindelse at hæfte mig ved, at det beløb, der er stillet til rådighed for husmandsbrug, er betydelig lavere end det, der var afsat for indeværende år og for året forud. Det var for indeværende år fastsat til 24,9 mill. kr., og i år foreslår man 19,9 mill. kr. Det er dog urimeligt, at man på et tidspunkt, da man taler om at skabe bedre forhold for befolkningen i landets yderdistrikter, i de kommuner, der er ramt af udviklingen, ikke drager omsorg for, at de fornødne midler til dette formål bevilges; men det gør man ikke, når man skærer beløbet ned på et tidspunkt, da priserne stiger.

Jeg vil også i denne forbindelse gøre opmærksom på det uheldige i, at man stadig væk misbruger materialebevillingssystemet til at hæmme temmelig vigtige arbejder. Af det foreliggende finanslovsforslag fremgår det, at man ikke kan yde så mange penge til udbygning af skolevæsenet i Sønderjylland som i indeværende år, fordi der ikke er givet materialebevilling til skolebyggeriet. Ja, sådan er altså stillingen hertilands: at man ikke kan give materialebevilling til skolebyggeri i Sønderjylland — og det på et tidspunkt, da man taler om at afhjælpe de områder, der ligger længst væk fra hovedstaden, og som trænger til, at et initiativ bliver taget, og på et tidspunkt, da man taler om, at skoleundervisningen må forbedres, og hvor man må erkende, at en af årsagerne til de dårlige forhold er,